

КИРИЧЕНКО Василь Дмитрович (29. 12. 1918, с. Боромля, нині Тростянець. р-ну Сум. обл. — 15. 10. 1995, Київ) — фахівець у галузі балістики. Батько [В. Кириченка](#). Генерал-лейтенант (1975). Доктор технічних наук (1978), професор (1964). Заслужений діяч науки і техніки УРСР (1990). Державні нагороди СРСР. Закін.

Сумське артилер. училище (1939), Військ. артилер. академію (Москва, 1947), де й працював: 1951–54 — нач. каф. зовн. балістики; 1954–58 — нач. каф. балістики та заст. нач. Ленінгр. вищого артилер. інж. училища (нині С.-Петербург); 1958–68 — заступник нач. Київ. вищого артилер. інж. училища; 1968–72 — нач. центр. полігону Гол. ракетно-артилер. упр. МО СРСР (м. Емба Актюбін. обл., Казахстан); 1972–83 — засн. і нач. НДІ ППО сухопут. військ; 1983–94 — професор кафедри теорії польоту зеніт. керованих ракет Академії ЗС України (обидва — Київ). Досліджував проблеми зовн. балістики та теорії польоту зеніт. керов. ракет, розробляв методи організації полігон. випробувань. Автор «Воспоминаний» (К., 1996).

Основні праці

Внешняя баллистика: Учеб. Т. 1–3. Москва, 1954 (співавтор); Баллистика: Учеб. пособ. Ленинград, 1957; Методы организации полигонных испытаний: Учеб. пособ. Москва, 1971; Техническое и тыловое обеспечение войск ПВО Сухопутных войск: Учеб. К., 1990.

[В. Ю. Бихун](#)

Бібліографічний опис:

Кириченко Василь Дмитрович / В. Ю. Бихун // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6391>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).